

ΕΚΛΟΓΕΣ 2009

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΜΕΤΡΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Η προεκλογική περίοδος για 3^η συνεχή φορά σκόπιμα παραλείπεται για να αποφευχθεί το να βρεθούν τα δύο κόμματα εξουσίας ενώπιον του λαού που καλείται να τα εκλέξει και να αναγκαστούν να προβούν σε κάθε λογής δεσμεύσεις. Είναι πλέον του προφανούς ότι το παραπάνω σε συνδυασμό με τον κεντρικό πολιτικό τόνο περί σκληρών μέτρων κλπ ορίζει το καλύτερο έδαφος για την επίταση και όχι την υπέρβαση της κρίσης. Πασχίζουν τα δύο κόμματα για να πείσουν ότι λένε και εκπροσωπούν κάτι διαφορετικό. Όμως στο πυρήνα των προγραμμάτων και των δύο κομμάτων εξουσίας υπάρχει η επιλογή της πρόσδεσης της χώρας μας στην ΕΕ. Μια ΕΕ για την οποία οι λαοί πίστεψαν ότι θα έφερνε την ανάπτυξη, 30 χρόνια μετά όμως γίνεται μέρα με τη μέρα σαφέστερο ότι η ανάπτυξη αυτή θα βασίζονταν στο φτώχεμα των ευρωπαϊκών λαών, στην κατάργηση του κοινωνικού κράτους, στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, στην περιστολή των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Ειδικά στις νέες γενιές κάτω των 35 ετών τα δύο κόμματα εξουσίας δεν έχουν να απαντήσουν τίποτα όταν τους τίθεται το ζήτημα ότι οι νέες γενιές καλούνται για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο να ζήσουν χειρότερα από τους γονείς τους. Το μόνο που πλέον τους μένει είναι να ανταγωνίζονται στον κυνισμό. Στο ποιος θα είναι πιο ειλικρινώς δυσάρεστος. Μηδενικές αυξήσεις ο ένας, 30 cent την ημέρα ο άλλος. Ιδιωτικά πανεπιστήμια, γκρέμισμα των κλειστών επαγγελμάτων, των βαρέων ανθυγιεινών, διατήρησης και νέα αντισφαλιστικά νομοσχέδια, αλλαγή του εκλογικού νόμου με μονοεδρικές, μετατροπή της προστασίας του περιβάλλοντος από κοινωνική ανάγκη σε πεδίο κερδοφόρου εκμετάλλευσης η κοινή τους ατζέντα.

Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΓΙΑ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΕ ΕΚΛΟΓΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟ

Ίσως είναι τελικά και οι μόνες εκλογές που μπορεί να κερδίσει. Διότι πέραν από μερικές γενικολογίες περί δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ προ των πυλών της εξουσίας δεν έχει να πει και τίποτα άλλο. Προσπαθεί να εμφανιστεί απογαλακτισμένος από το ΠΑΣΟΚ της περιόδου Σημίτη, αλλά το στελεχικό δυναμικό που παρυσιάζει δεν είναι τίποτα παρά από το ίδιο δυναμικό που υπέγραφε τα σύμφωνα σταθερότητας, που γκρέμισε τις εργασιακές σχέσεις, που έφερε την ακρίβεια και τη λιτότητα, που δημιούργησε τα καρτέλ των τραπεζών, των κατασκευαστικών εταιριών. Μιλάνε για άλλη απάντηση στη κρίση με τόνωση της ζήτησης αλλά ετοιμάζουν να φέρουν τον πρόεδρο της ευρωπαϊκής τράπεζας στο υπουργικό συμβούλιο, δεν δεσμεύονται για καμία κατάργηση νόμου της ΝΔ, φέρνουν ένα πρόγραμμα 100 ημερών γιατί είναι βέβαιοι και οι ίδιοι ότι σύντομα ο Αλμούνια θα τους τραβήξει το αυτί. Για ποια δικαιοσύνη μας λένε όταν η ελάχιστη σύνταξη που προτείνουν είναι κάτω του ορίου της φτώχειας, όταν δεν δεσμεύονται σε μείωση του ΦΠΑ, όταν τα μεγάλα deal με τις κατασκευαστικές εταιρίες που προσβλέπουν στα ΣΔΙΤ και τις συμβάσεις παραχώρησης έχουν ήδη γίνει, όταν είναι νόμος του ΠΑΣΟΚ που θέσπισε τις εταιρίες ενοικίασης εργαζομένων.

ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΕΝ ΔΙΑΛΛΕΓΟΥΜΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ – ΔΙΑΛΕΓΟΥΜΕ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Όμως τα πράγματα δεν κινούνται χωρίς την απουσία του λαϊκού παράγοντα. Η περίοδος μετά το 2000 χαρακτηρίστηκε από την ολοένα μικρότερη απόσταση συναινεσίας των εργαζομένων στις νεοφιλελεύθερες αστικές επιλογές, την αύξηση της κοινωνικής διεκδικητικότητας. Οι εργαζόμενοι όλο και περισσότερο κατανοούν ότι η δύναμη σήμερα δεν βρίσκεται στη δυνατότητα να έχουμε εναλλαγή διαχειριστή. Η δύναμη βρίσκεται στο συλλογικό αγώνα, στην αντίσταση, στη διεκδίκηση. Με μαχητικούς ανυποχώρητους αγώνες, με απεργίες καταλήψεις και διαδηλώσεις μπορούμε να σπάσουμε τη λιτότητα, να ανατρέψουμε το θεσμικό καθεστώς της ελαστικής εργασίας και της εργασιακής ομηρίας, να σπάσουμε τις αντισφαλιστικές πολιτικές, να επανακατοχυρώσουμε τις συλλογικές συμβάσεις, να αποτρέψουμε την καταστροφή του περιβάλλοντος. Μόνο που για να κερδίσουμε οι αγώνες και για να περάσουμε από τις κοινωνικές εκρήξεις στις κοινωνικές ανατροπές, χρειάζεται και μια Αριστερά που να θα δώσει σχήμα στη λαϊκή δυσσαρέσκεια, νικήφορα κατεύθυνση στους αγώνες, αντικαπιταλιστική προοπτική στη συλλογική διεκδίκηση.

ΤΟ ΚΚΕ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ – Ο ΣΥΡΙΖΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ

Όμως η επίσημη αριστερά και των δύο εκδοχών πράττει τα πάντα για να προδώσει, να κατασικοφαντήσει την Αριστερά και να στείλει τις προσδοκίες του λαού στις αγκάλες του ΠΑΣΟΚ. Από την μία το ΚΚΕ συμπεριφέρθηκε λες και τα κινήματα που δεν ελέγχει είναι εχθρικά, αντιμετώπισε την ενίσχυση του ΣΥΡΙΖΑ με χλευασμό, περιχαρακώθηκε σε ένα συνέδριο νεκρανάστασης της Σταλινικής περιόδου. Από την άλλη πλευρά ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε με τον πιο περίτρανο τρόπο ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να πορευόμαστε κάτω από την ίδια πολιτική στέγη δυνάμεις που στοχεύουν σε αντιδιαμετρικά πολιτικά σχέδια. Αστικός εκσυγχρονισμός με ανθρωπιστικό πρόσωπο και εκπροσώπηση των αιτημάτων των κοινωνικών αγώνων ακόμα και με λυαμένες αιχμές είναι δύο διακριτά σχέδια για το που πρέπει να πάει ο τόπος.

ΨΗΦΟ ΣΤΗΝ ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. – ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΣΕΛΙΔΑ ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Η συμμετοχή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές δεν αφορά απλώς τη διεκδίκηση της ψήφου για να δυναμώσει η φωνή των αγώνων. Είναι πάνω από όλα ένα κάλεσμα συστράτευσης στους αγώνες και την αμφισβήτηση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, πριν, κατά και μετά τις εκλογές. Εμείς λέμε ότι η Αριστερά μπορεί να ξαναγίνει συνώνυμη της αντίστασης, της συλλογικότητας, της συντροφικότητας, της ανατροπής, μπορεί να δουλέψει για να έχουν οι εργαζόμενοι άμεσες κατακτήσεις και χειροπιαστές νίκες, μπορεί απέναντι στη βαρβαρότητα και τον ανθρωπολογισμό του καπιταλισμού να δώσει επικαιρότητα στο όραμα μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Αλλά αυτό σημαίνει να έχουμε μια άλλη Αριστερά. Μια Αριστερά που δεν θα εξαντλείται στη μεγαλοστομία αλλά θα κρίνεται καθημερινά στη σύγκρουση με την εργοδοσία και το κράτος. Μια Αριστερά που στο φοιτητή, στον άνεργο, στο συμβασιούχο, στον αγρότη, στο συνταξιούχο δεν θα πει «έλα να με ψηφίσεις και εγώ θα καθαρίσω για σένα», αλλά «αν αγωνιστούμε ανυποχώρητα όλοι μαζί, τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν». Μια Αριστερά που θα πειραματιστεί με σύγχρονες μορφές συλλογικής οργάνωσης. Μια Αριστερά που τον κομμουνισμό δεν θα τον αντιμετωπίζει ως λάβαρο αλλά ως πρόκληση για συλλογική αναζήτηση, πάλη και δημιουργία. Και αυτή τη φορά το στοιχείο για μια άλλη Αριστερά παίζεται με καλύτερους τρόπους. Η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α έδειξε ότι η ριζοσπαστική αριστερά δεν χρειάζεται να είναι συνώνυμη με τον κατακερματισμό και τη λογική του μικρόκοσμου. Απέδειξε ότι μπορούν να υπάρχουν πειράματα στην Αριστερά που να δοκιμάζουν δρόμους ενότητας, δημοκρατικής λειτουργίας, συλλογικής αναζήτησης για το πώς η Αριστερά θα ξαναγίνει το «πραγματικό κίνημα που ανατρέπει την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων».

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΙΣΤΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗΣ ΟΜΟΡΡΟΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ